

навичками і цифровими компетенціями, новими спеціальностями й кваліфікацією відповідно до потреб сучасного ринку. Це можливо при безперервній освіті, яка в умовах мережевої економіки може реалізовуватися на відкритій освітній платформі, що працює на інноваційних і цифрових засадах.

Бібліографічний список:

1. Pascale R.T. The art of Japanese management / R.T. Pascale, A.G. Athos (Eds). Penguin Books, 1982. 138 p.
2. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання. К., 2007. 144 с.
3. Соціальні пріоритети ринку праці: методологія, практика, шляхи забезпечення. К. : РВПС НАН України, 2001. 260 с.
4. Спіцина А.Є. Проблеми застосування засобів інтерактивних технологій у професійній підготовці майбутніх економістів. *Нові технології навчання: наук.-метод. зб.*, 2013. Вип. 77. С. 166-171.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

РОМАНЮК І.А., доктор економічних наук, доцент,
Криворізький державний педагогічний університет, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9257-2043>

E-mail: romaniuk.iryana@ukr.net

У сучасному світі, насиченому технологічними досягненнями, вища освіта вступає в еру цифрових інновацій. Цифрові інструменти стають необхідною складовою управління вищою освітою, допомагаючи вирішувати виклики та оптимізувати процеси навчання. Перш за все, цифрові інструменти розширюють можливості збору та аналізу даних. Вони надають адміністраторам засоби для відстеження

академічної продуктивності здобувачів вищої освіти, оцінки ефективності викладачів та визначення тенденцій у розвитку навчального процесу. Аналіз цифрових даних дозволяє приймати обґрунтовані управлінські рішення, спрямовані на поліпшення якості освіти.

Додатково, цифрові інструменти сприяють забезпеченню ефективної комунікації всередині закладів вищої освіти. Електронні платформи, чати, відеоконференції стають «мостами», які зменшують відстань між адміністрацією, викладачами та здобувачами. Це сприяє оперативному обміну інформацією, спільному розв'язанню проблем та підтримці спільної мети – наданню високоякісної освіти. Крім того, цифрові інструменти впливають на індивідуалізацію навчання. Адаптивні платформи надають можливість здобувачам вищої освіти навчатися власним темпом, враховуючи їхні індивідуальні особливості та потреби [1, с.206]. Це створює умови для оптимізації освітнього процесу та підвищення академічної успішності.

Використання цифрових інструментів управління вищою освітою відкриває двері перед новими можливостями для інновацій та розвитку. Це стимулює впровадження новаторських педагогічних методик, покращення інфраструктури освітніх закладів та формування гнучких систем, готових відповідати викликам сучасного світу.

Навіть при визнанні позитивного впливу цифрових інструментів на управління вищою освітою, важливо враховувати виклики та обмеження, пов'язані з цією трансформацією. Один з таких викликів – забезпечення кібербезпеки. Розвиток технологій також вносить загрози щодо конфіденційності даних та можливості кібератак. Ефективне управління вищою освітою вимагає постійного вдосконалення кіберзахисту та розробки стратегій відновлення в разі порушення безпеки.

Необхідно враховувати соціокультурні виклики, пов'язані із зміною технологічного середовища. Виникає питання доступності цифрових ресурсів для всіх учасників освітнього процесу, адже нерівномірний доступ може призвести до виникнення цифрового розриву та нерівності в освіті [2, с. 75]. Крім того, важливо зазначити, що ефективність цифрових інструментів управління вищою освітою залежить від готовності персоналу адаптуватися до нових технологій. Треба надавати відповідну підготовку та підтримку для викладачів і адміністраторів, щоб вони могли максимально використовувати потенціал цифрових інструментів для покращення навчального процесу та управління.

На шляху до вдосконалення ефективності цифрових інструментів управління вищою освітою, важливо розглядати їхню роль у формуванні динамічних та гнучких навчальних програм. Цифрові технології дозволяють адаптувати зміст навчання до потреб сучасного ринку праці, сприяючи розвитку навичок, які є ключовими для успішної кар'єри в цифровому віці. Цифрові інструменти можуть бути важливим засобом для залучення студентів у навчальний процес. Використання інтерактивних платформ, відкритих онлайн-курсів та ігрових технологій може зробити навчання більш цікавим та зрозумілим для молодого покоління, яке вже звикло до цифрового способу життя [3, с. 116]. Залучення здобувачів вищої освіти до цифрових інструментів також може створити умови для їхньої активної участі в управлінських процесах закладів вищої освіти. Відкриті платформи для обговорень, інтерактивні онлайн-голосування та інші інструменти можуть забезпечити прозорість та демократизацію прийняття рішень у громаді здобувачів вищої освіти.

Необхідно також враховувати роль цифрових інструментів у підтримці міжнародного співробітництва в галузі вищої освіти. Відкритий доступ до онлайн-ресурсів, віртуальні обміни та

спільні дослідження можуть розширити горизонти здобувачів вищої освіти і викладачів, сприяючи розвитку глобальної спільноти вчених та освітян.

Загалом, ефективність цифрових інструментів у процесі управління вищою освітою є невід'ємною частиною сучасного освітнього ландшафту. Їхня потужність полягає в здатності вирішувати виклики, оптимізувати комунікації, індивідуалізувати навчання та створювати умови для інноваційного розвитку. Проте, для досягнення повного потенціалу цифрових інструментів, важливо постійно адаптуватися до змін, забезпечувати кібербезпеку та підтримувати готовність персоналу до впровадження новітніх технологій в освітній процес. Цифрові інструменти управління вищою освітою мають потенціал перетворити сучасні навчальні заклади у динамічні центри знань та інновацій. Зробити це можливим вимагає відданості, постійного вдосконалення та взаємодії всіх учасників освітнього процесу. Лише тоді цифрові інструменти можуть справжньою мірою здійснити свій потенціал у покращенні ефективності управління вищою освітою для користі всієї освітньої спільноти.

Бібліографічний список:

1. Романюк І.А. Вплив конкурентної боротьби на управління маркетинговою діяльністю сучасних підприємств. *Молодь і сільськогосподарська техніка у XXI сторіччі: Зб. матер. XVI-й Міжнар. форум молоді. Харків : ХНТУСГ. 2020. С. 206.*

2. Квятко Т.М., Мандич О.В., Севідова І.О., Бабко Н.М., Романюк І.А., Вітковський Ю.П., Микитась А.В. Маркетингові дослідження: навч. посіб. Харків : ХНТУСГ, 2020. 163 с.

3. Севідова І.О., Мандич О.В., Квятко Т.М., Бабко Н.М., Романюк І.А. Конкурентоспроможність підприємства: навч. посіб. Харків : ХНТУСГ, 2020. 200 с.